

Under den Forhandling, som fandt Sted dengang, var der ikke ret Mange, der toge Ordet, undtagen Udvalgets Medlemmer, og der var dengang en saadan Krydsild her, at jeg troede, at Pladsen var for lille for en personlig Motivering af Afstemningen, hvorsfor jeg dengang ikke vilde tage Ordet. Vi havde jo Mies nok med at komme til Afstemning alligevel. Jeg troede forresten, at det var bekendt nok, at der var forskellige Præmisser og Begrundelser for de Medlemmer, der stemte for Forslaget dengang. Jeg har ikke sagt Noget om, hvorledes jeg kunde stille mig til et eventuelt Forslag her, og det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Chr. Jensen) er i stor Vidsfarelse, naar han siger, at, hvis jeg er en Modstander af disse Baner, saa skal jeg sige det strax; thi dette er jeg ikke. Som sagt, jeg havde ønsket, at disse Baner vare blevne bevilgede ifjor; og jeg ønsker dem ogsaa fremdeles bevilgede; men om jeg kan komme til at stemme for dem iaar, maa komme an paa en nærmere Undersøgelse, og det kan billigvis ikke forlanges, at jeg skal sige Noget derom nu. Jeg har kun sagt, at, hvis det var Meningen at storme Sagen igjennem, uden at give Folk Leilighed til at undersøge den nærmere, da er jeg ikke med dertil, og det, tror jeg, er begrundet. Naar det ærede Medlem kom ind paa, hvem der havde Skylden ifjor, saa tror jeg, at han maa indrømme, at han havde mere Skyld end jeg. Han var Medlem af Jernbaneudvalget, og hvis det ærede Medlem itide havde tænkt sig om og sundet sig paa, hvad der var rigtig, saa vilde han maaske have faaet sin Jernbane ifjor. Jeg kan ikke gjøre for, at han ikke fik den, og Ingen kan fortænte mig i, at jeg ifjor stemte, som jeg gjorde. Jeg skal endnu bemærke til det ærede Medlem, at jeg ifjor ikke stemte af politiske Grunde. Hans Kanoner komme ikke mig ved, og forresten antager jeg ogsaa, at Bemærkningen derom var rettet, andetsteds hen. Jeg har ikke stemt af politiske Grunde. Jeg veed meget godt, at der fremkom Noget i den Retning, men det har jeg ikke været med til. Denne Fantasi om Kanonerne er mig ganske uvedkommende; den gaar ud over det ærede Medlem derovre (Berg), og derfor antager jeg, at jeg kan holde mig fra den; men den er ganske vist forbausende; og da Thy jo er et saa oplyst Land, kan jeg dog ikke tro, at man derovre skulde have faaet disse Kanoner i den Grad i Wrangstrupen. Der er jo ikke Andet tilfælles imellem Kanoner og Jernbaner, end at de begge to have temmelig meget med Jern at gjøre, men forresten maa det være det ærede Medlems Sag at klare dette; det kommer ikke mig ved. — Det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (S. Pedersen) sagde, at han helst vilde være fri for den Beloville, som yttrede sig paa den Maade, at man stemte for en Sags Overgang til 2den Behandling med den

bestemte Række at ville stemme imod Sagen ved 3die Behandling. Dette kan jeg godt forstaa; men jeg tror heller ikke, at der er Noget, der har filllet sig saaledes. Jeg har idetmindste opfattet det anderledes, og jeg tror ogsaa, at Andre have opfattet det paa samme Maade. Det var dette, som bragte mig til at tage Ordet. Det ærede Medlem søgte nemlig at slaa fast, at, naar man havde stemt for Sagens Overgang til 2den Behandling og for at lade Sagen blive undersøgt, saa laa deri, at man ogsaa vilde modtage det endelige Resultat, uagtet man jo ikke kan vide, hvorledes Forslaget vil komme til at se ud til Svende og sidst. Dette protesterer jeg imod, og jeg tror, at Alle vilde være enige om, at det er Noget, som man maa protestere imod til enhver Tid. Det ærede Medlem forklarede ogsaa, hvorsfor han ikke vilde have Sagen nærmere undersøgt i Udvalg, men han var dog ikke istand til at benegte, at temmelig indgribende Forandringer i Lovforslaget vare nødvendige. Man antydede heller ikke, at de kunde ventes andetstedsfra end fra Forslagsstillerne, og det forekommer mig ogsaa, at det er dem, som maa sørge for, at Sagen bringes i en passende Form. Man vil atfaa ved den senere Behandling af Sagen staa i det samme Tilfælde som nu, nemlig at man har faaet den meget lidt oplyst, og jeg tror ikke, at det kan forlanges, at man skal gaa til en Sags Behandling paa denne Maade. Jeg kan ikke Andet end fastholde, at det i Reglen maa være Forslagsstillerens Sag at sørge for, hvorledes en Sag formelt skal gaa igjennem Thinget, om den skal gaa igjennem med eller uden Udvalgs Besættelse, hvor stort Udvalget skal være eller deslige. Jeg veed ikke rettere, end at det er en temmelig fast Sædvane her i Thinget at overlade dette til Forslagsstillerne, og jeg har jo ogsaa ansøgt Exempler paa, at der kunde være Ønsker tilstede, som gik i andre Retninger med Hensyn til Behandlingsmaaden, men som man ikke lod komme frem, fordi de ikke stemte med Forslagsstillerens Ønsker. Imidlertid haaber jeg, at der nu skal gives de Herrer Leilighed til at faae prøvet dette Lovforslag nærmere, dersom de ønske en saadan videre Behandling af deres Sag; det faae vi nu at se.

Forslagsstilleren (Chr. Ravn): Da nu Forhandlingen af denne Sag har trukket saa længe ud, skal jeg indskrænke mig til et Par korte Bemærkninger. Jeg skal da først udtale min Paaskjønnelse af den ærede Ministers Stilling til Forslaget og derefter udtale min Glæde over, at det ærede Medlem fra Kolbing (Berg) endnu dog i sit Forhold overfor dette Lovforslag viser, at han sander Ordspøget: Gammel Kjærlighed rustet ikke. De Grunde, som ere anførte mod Forslaget, have været meget faa; jeg skal nu omtale to, som kom fra det ærede Medlem.